

Kauno Kovo 11-osios gimnazija

DVYLIKA LAIPTELIŲ

Mielieji Kolegos,

Ruduo jau nuspalvino gamtą sodriomis spalvomis. Šventiškai papuošė. Gražu. Skubi rytais į mokyklą-ir akys, ir širdis džiaugiasi. Gal Mokytojų dieną specialiai sugalvojo švęsti spalį, kai aplink tiek grožio? O gal dėl to, kad mes, Mokytojai, patys esame kaip rudens spalvos: šviečiame, šildome, džiuginame, guodžiame, įkvepiame prasingiems siekiam savo mokinius, esame laimingi, kai jiems sekasi, kai išgirstame: „Ačiū, Mokytoja, Ačiū, Mokytojau”.

Sveikinu Jus su Tarptautine mokytojų diena. Būkime pilni spalvų, dalinkimės jomis ir džiaukimės visi kartu.

**Gimnazijos direktorius
Stanislovas Milašius**

Paskutinis rugsėjis - tai atodūsis, baimė ir liūdesys.

Baimė nežinomybės,
Atodūsis, nes greit nebeliks namų darbų,
Ir liūdesys- teks išsiskirti.

Prabėgę metai- lyg sapnas.

Kaip dažnai kartojome:

„Kad tik greičiau pabaigtume mokyklą!”

O dabar, kai lieka paskutiniai metai,
Bijome suklysti ir žengti pirmus žingsnius į gyvenimą, apie kurį tiek svajojome.

Bijome suklysti, nes šį kartą nebebus mokytojų,

Kad mums padėtų suklydus, patartų.

Viską darysime savarankiškai, vieni,

Bet su šiltais prisiminimais apie Jus-
MIELIEJI MŪSŲ MOKYTOJAI!

Visų dvyliktokų vardu noriu padėkoti visoms Mokytojoms ir visiems Mokytojams už gerus prisiminimus. Ačiū Jums už žinias, už kantrybę ir šilumą, kurią mums dovanojote tiek daug metų.

Aistė Ponomariova IVb

SVEIKINIMAI IR LINKĖJIMAI MOKYTOJOMS:

Gerbiamosios Mokytojos ir gerbiamieji Mokytojai, tik dėl Jūsų kantrybės ir pastangų mes esame tokie mokiniai, kurie siekia ir nori išmolti. Šios Mokytojų dienos proga visi sveikinimai skiriami tik Jums. Ačiū, kad pasirinkote tokį kelią ir ačiū, kad esate su mumis.

Saulė Aliulytė IVb

Mokytojoms bei Mokytojams noriu palinkėti didžiausios sėkmės ir daug stiprybės, nes žinau, kad jiems to tikrai reikia. Mokytojai yra labai svarbūs vaikų gyvenime, jie paruošia vaikus ateičiai. Kiekvienas Mokytojas įdeda dalelę savęs į kiekvieną vaiką, kažko naujo išmoko. Taigi linkiu ištvermės, sveikatos, dėkoju už viską, ką dėl mūsų- mokinių- darėte.

Lauryna Staniulytė IVa

Ko labiausiai norėčiau palinkėti Mokytojoms-tai nepasiduoti vaikų tinginiavimui, būti griežtesnėms. Žinoma, ne per daug, kad vaikams netektų nuolat bijoti. Padrašinti mokinius, pabūti draugais, kad būtų lengviau siekti savo tikslų.

Gintarė Matulevičiūtė IVa

Linkiu Mokytojoms nesinervinti. Linkiu Jums labai daug sveikatos, nes jos tikrai prireiks, daug šypsenu: niekada nenustokit šypsotis, tai pats gražiausias dalykas žmoguje. Kai žmogus yra laimingas ir kiti tampa laimingi, bent jau trumpai. Viską apibendrinusi, linkiu, kad šie mokslo metai būtų patys geriausi!!!

Ieva Norvilaitė IVb

Aš linkiu visoms mokytojoms daug laimės, džiaugsmo ir stiprių nervų. O mokykla man buvo draugiška ir be jokių patyčių. Ir dar linkėjimai kitiems dvyliktokams: sėkmingai užbaikite gimnaziją ir paverskite savo svajones realybe.

Edvinas Graželis IVa

DVYLIKTOKAI APIE SAVE!

Paskutiniai metai mokykloje... Šitie dvylika mokslo metų buvo patys geriausi, buvo visko: ir džiaugsmo, ir liūdesio ašarų, buvo ir pykčio, ir nesupratimo vienas kito, bet šių mokslo metų neiškeisčiau į nieką kita. Pasiilgsiu mokyklos koridorių, suolų, kėdžių, mokytojų ir visko, kas yra mokykloje. Žinoma, galėsiu čia sugrįžti, aplankyti mokytojus, bet jau bus nebe taip, kaip dabar yra.

Išlaikiusi egzaminus ir baigusi mokyklą, dar nežinau, su kuo savo gyvenimą norėčiau sieti, iš pradžių eisiu dirbti, o vėliau nežinau, kaip susiklostys gyvenimas. Visai norėčiau influencere pabandyti pabūti arba netgi šokėja galbūt. Patinka šokti, bet, aišku, profesionaliai dar to daryti nemoku. Manau, kad esu lanksti ir tikčiau būti šokėja. Nieko nėra neįmanomo, visko galima išmokti, jeigu to nori. Sau linkiu niekada nepasiduoti ir visada prisiminti, kiek toli jau nuėjau.

Ieva Norvilaitė IVb

Per savo paskutinę mokyklinę vasarą aš pailsėjau, bendravau su šeima arba su draugais, keliavau, vakarais sėdėdavau ant suoliuko ir ramiai žiūrėdavau į žvaigždes. Galvojau, koks aš būsiu, kai baigsiu šią mokyklą. Aš svajoju išlaikyti egzaminus, patobulinti kūną. Bet gailiuosi, kad nebematysiu savo bendraklasių. Jie man atrodo ne kaip draugai, bet kaip šeima, nes mes stengiamės padėti vieni kitiems.

Edvinas Graželis IVa

Ši vasara man nebuvo pati įsimintiniausia ar pati linksmiausia, tačiau daug ką apmaščiau ir išsikėliau tikslų mokslo metams. Pradėjau suvokti, kad aš jau nebe maža, kad aš jau atsakinga už savo gyvenimą ir už tai, kaip jis susisklostys. Supratau tai, kad beveik viskas priklauso tik nuo manęs ir kaip rimtai aš žiūriu į savo ateitį. Tikslų išsikėliau tikrai daug, bet taip pat ir laiko be galo daug turiu, kad juos įgyvendinčiau.

Mano tikslai:

1. Pirmasis tikslas, kaip ir daugumos aštuoniolikmečių, yra vairuotojo teisės. Tikrai prisipažinsiu, kad jas gauti maniau užtruksiu daug trumpiau ir bus daug lengviau. Tačiau pavairavusi suvokiau, kad tam reikia labai didelio noro ir užsispyrimo. Na, aš žinau, kad netrukus vairuotojo teisės bus mano rankose.

2. Antrasis tikslas, manau, bus vienas iš sunkiausių, bet jis nulems tikrai svarbią mano gyvenimo dalį. Supratau tai, kad matematikos egzamino man labai reikės stojant į universitetą. Iš sesės pasakojimų sužinojau, kaip brangiai reikia mokėti už mokslus ir kaip tai yra sunku jaunam žmogui. Taigi labai norisi išlaikyti matematiką ir kitus egzaminus. Be to, matematikos egzaminas man atvers duris į psichologijos studijas, o tai yra mano svajonė.

3. Trečiasis tikslas- labai didelis žingsnis. Tai būtų visiškai naujas etapas man. Tai yra savarankiško gyvenimo pradžia. Aš planuoju vasarą susirasti nuolatinį darbą, kad pagaliau galėčiau pradėti savarankišką gyvenimą. Labai noriu susirasti gražų, jaukų butą ir jame gyventi.

Lauryna Staniulytė IVa

Ši paskutinė mokyklinė vasara buvo įdomi. Man jau teko pajusti suaugusio žmogaus gyvenimą. Planavau padirbėti, draugai padėjo rasti darbą. Dirbau sunkiai, vakarais skaudėdavo nugarą. Supratau, kad reikia mokytis, laikyti egzaminus, nes nenoriu vargti ir sunkiai fiziškai dirbti.

Pajutau, ką reiškia gauti savo darbo atlyginimą ir mąstyti, kaip visos sumos greitai neišleisti. Teko pagyventi vienai, be tėvų. Kiekvieną dieną galvojau, ką pasigaminti vakarienei ir kitos dienos pusryčiams, savarankiškumas reikalauja susikaupimo, atsakomybės už save.

Ką veiksiu baigusi mokyklą dar nenusprendžiau. Privalau išlaikyti egzaminus, po to pakeliauti, ir, žinoma, rasti svajonių darbą.

Gintarė Matulevičiūtė IVa

IR MOKYTOJAI BUVO MOKINIAIS:

Mokykloje bijojau savo mokytojų, Jie buvo griežti . Tik poros mokytojų pamokose jaučiausi emociškai saugi. Nuo penktos klasės žinojau, kad būsiu kalbų mokytoja. Aštuntoje klasėje nepraleidau nei vienos pamokos. Dvyliktoje klasėje per bandomąjį vokiečių kalbos egzaminą nepastebėjau antro lapo ir pirmą kartą iš vokiečių kalbos gavau dvejetą. Trejus metus mano klasėje buvo šešiolika mergaičių iš jų - keturios Kristinos: Kristina, Kristutė , Kšysė ir Kšysiukas. Spėkite, kuri buvau aš?!

Kristina Chaladauskienė

Iš mokyklos laikų prisimenu savo pirmąją mokytoją. Ji buvo pats geriausias mano sutiktas žmogus. Mūsų klasėje mokėsi 40 vaikų ir su visais ji sutardavo. Deja, ji mus mokė tik vienerius metus - pirmoje klasėje. Po to ji išėjo į pensiją, o mūsų klasę išardė. Dalis išėjo į kitą, naujai pastatytą mokyklą, o kitus sukamšiojo į kitas klases. Antroje klasėje jau ne taip pasisekė su mokytoja...

Jūratė Šukelienė

Negaliu daug pasakoti, visko buvo mokykloje... buvo daug pažeidimų. Kalbant apskritai, tai mokykloje jaučiau įtampą, kuri buvo tapusi kasdienybe, bet ta įtampa buvo dėl nuolatinio spaudimo mokyti.

Ignas Juškevičius

Turėjome penkias fizikos pamokas per savaitę. Dėstė labai griežtas, be šypsenos mokyklos direktorius. Kiekvieną pamoką turėdavome rašyti atsiskaitymą iš praeitos pamokos. Ir taip penkis kartus per savaitę. Fizikos merginos neįkando (klasėje 24 mergaitės). Kaip suktis iš padėties? Išėjti visada yra. Pradėjome gamintis „paruoštukus“. Kai ateidavo atsiskaitymo metas, mes apsimesdavome, jog kažką lapelyje rašome. O rašėme išmintingai ir kūrybingai: „O, Dieve, jis artėja prie manęs. Turiu apsimesti, kad kažką rašau, ir nutaisyti mokslininkės išraišką. Juk fizika pats svarbiausias dalykas...“ Ir tokias nesąmones rašydavome kiekvieną pamoką. Mokytojas mūsų kūrybą ramiai susirinkdavo, įsidėdavo į savo „čėmodaniuką“ ir suskambus skambučiui išeidavo iš klasės. Merginos pavyzdingos. Palaukdavo, kol direktoriaus žingsniai nutildavo, ir lėkdavome keisti „paruoštukus“, kurie gulėjo tvarkingai sudėti jo „čėmodaniuke“. Eilinis rytas. Vėl pamoka. Mūsų kūryba. „Čėmodniukas“. Ir staiga- užrakintas kodu. Mes panikoje! Bet nėra padėties be išėjties. Kelių merginų sargyba budėjo ištisas pertraukas, kol pamokų gale direktorius pamiršo užsirakinti „čėmodaniuką“. Mes buvome devintame danguje! „Paruoštukai“ į „čėmodaniuką“, mes- iš klasės su šypsena, direktorius ramiai išžengė į klasę. Pasiėmė savo daiktus su mūsų kūryba ir išėjo iš klasės taisyti darbų. Vilkas sotus- avys ramios :)

Jolita Ramanauskienė

Buvau pavyzdinga mokinė, taigi ir mokykloje buvo man gera, klasė buvo draugiška, net iki šiol rengiame susitikimus.

Rima Hasenaitytė

Mokyklinius metus prisimenu su šviesiu ilgesiu. Ilgiuosi savo klasės draugų ir mokytojų. Kas penkerius metus susitinkame klasės susitikimuose, bet mūsų vis mažiau...

Magdalena Jaugienė

Kažkodėl prisimenu nuoskaudą... Šimtadienis, aš po operacijos. Einu lėtai atsiimti apdovanojimo. Fizikė: „Ką nepavelki kojų,“.

Rima Jankauskienė

Buvau „neįdomi mokinė“ - stroputė, tačiau vieną įvykį prisimenu iki šių dienų. Fizikos pamoka, visi laukiame kontrolinio rezultato ir prašome, kad juos paskelbtų, fizikos mokytojas tempia laiką ir sako, kad neskelbs dar. Tada prasideda šurmulyš klasėje, visi garsiai šaukiame, prašome, o man išsprūsta frazė :„Nu mokytojau, nebūkit naglas, pasakykit“. Gaunu pastabą pažymių knygelėje: „Mokinė labai nemandagi“. Reikia tėvų parašo. Parodau tėčiui, kuris bando be akinių įžiūrėti, kas ten parašyta, o aš pasinaudojusi situacija pakomentuoju: „Ai, čia nieko tokio, per fizinio pamoką niekaip negalėjau užlipti virve, todėl gavau pastabą „Mokosi labai nenaudingai“. Tėtis tuo patikėjo ir pasirašė, o man šis įvykis- smagus prisiminimas visam gyvenimui.

Jolanta Lokienė

Kartą 7-8 klasėje visi nutarėme pabėgti iš fizikos pamokos (buvo paskutinė). Kitą dieną grįžę į pamokas „radom“ po dvejetą kiekvienam įrašyta. Buvo sunku išsitaistyti.

Įstrigo įdomesnės mokytojų pavardės: Dūda, Ungurytė, Trumpulienė, Orinievė, Gigenė, Gailiūniovė.

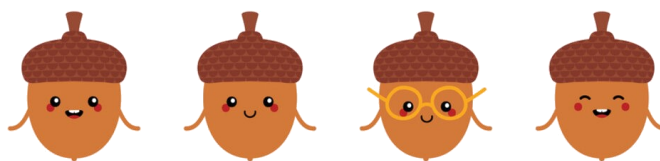
Iki kokios 8 klasės mokslai „nerūpėjo“, mokiausi prastai. Bet pradėjau galvoti apie ateitį, kuo noriu būti ir jog tam reikia mokytis. Nuo tada vidurkis pagerėjo. Bet visada mokiausi sau, ne tėvams ar kažkam.

Ramunė Vaitiekaitienė

Sveiki, aš nelabai galiu atvirauti apie savo išpūdžius mokykloje. Kažkaip tenka pripažinti, kad kartais elgiausi iššaukiančiai. Dešimtoje klasėje buvau perkelta į kitą klasę, kad kolektyvas perauklėtų, bet išėjo atvirkišiai. Čia kaip tas šaukštas deguto statinę medaus sugadino. Mokiausi gerai, bet elgesys... Jau antroje klasėje buvau išprašyta namo atsivesti tėvų. Vis dėlto mokyklos laikų ilgiuosi. Buvo smagu.

Vanda Račkauskienė

Mano vienas gražiausių prisiminimų- dainos. Keli mūsų klasės vaikinai dainavo ansamblio „Suktinis“ chore ir mielai „užvesdavo“ dainas. Tai paskutinėse klasėse dainos skambėdavo ir kelionių metu, ir šventėse. Šimtadienis, Paskutinis skambutis, gimtadieniai... Laimėdavome mokyklos dainų konkursus, kurių buvo ne vienas, nes mokiausi dabartinėje „Vyturio“ gimnazijoje. Ten visada buvo muzikos mokykla. Liaudies dainos buvo savotiškas mūsų pasipriešinimas sovietų gyvenimo absurdui.

Rūta Satkauskienė

„Nou scholae sed vitae discimus“ - ne mokyklai, o gyvenimui mokomės. Visada prisimenu šį užrašą ant mokyklos koridoriaus sienos.

Lotynų kalbos mus mokė Stanislova Kochanauskaitė. 2019 metais būdama 99 metų parašė knygą „Laiko tėkmėje“. Dėstė lotynų kalbą iki 80 metų.

Dar prisimenu, kaip penktoje klasėje buvau išimylėjusi savo matematikos mokytoją. Ji buvo jauna, labai graži, vilkėjo labai gražų violetinių atspalvių megztą kostiumėlį, kuris ją nepaprastai puošė. Tą kostiumėlį iki šiol puikiai atsimenu.

Vida Žukauskienė

Nuo pradinių klasių žavėjausi savo mokytoja, ji visada buvo pasitempusi, griežta, bet kartu ir geriausia draugė visiems. Mokėjo saugoti paslaptis, nors dabar išsiaiškinau, kad tik man taip atrodė.. O pats geriausias laikas būdavo tada, kai ji mums su kita klasioko leisdavo sutvarkyti savo darbo stalą (jis visuomet būdavo apkrautas, pilnas visokių lapų, segtuvų, knygų). Matyt, šio susižavėjimo vedina jau nuo 9-os klasės tvirtai žinojau - būsiu pradinių klasių mokytoja!

Linksmesnis - paskutinė fizikos pamoka 10-oje klasėje... Su klasioko, nuskambėjus skambučiui į pertrauką, džiaugsmingai sušunkam: „Ačiū Dievui, baigėsi ta nesąmonė ir daugiau nereikės čia sugrįžti!!!“ Nes 11-12 klasėje fizikos nepasirinkome :)

Ieva Girevičienė

Nuo mokyklos baigimo jau praėjo 10 metų, tad vis su nostalgija prisimenu tuos laikus. Mokykloje buvau moksluokė – patiko ir sekėsi viskas, tad dešimtoje klasėje buvo labai sunku nuspręsti, kuria kryptimi eiti. Savotiškas postūmis buvo informacinių technologijų mokytojos įkyrus raginimas tapti medike, nes „tau daugiau niekas kitas ir netinka, atrodai kaip gydytoja“. Būdama maištinga siela, užprotestavau ir dėl to nesirinkau nei biologijos, nei chemijos, nors tai ir buvo mano mėgstami dalykai. Taip priartėjau prie pasirinkimo studijuoti anglų kalbą, nors tada tikrai nemaniau, kad tapsiu mokytoja. Sakydavau, kad tikrai jau nebūsiu mokytoja, nes neturiu kantrybės ir nepatinka mokykla kaip institucija. Tačiau po studijų ir keletos metų darbo biure, vis dėlto, supratau, kad mokymas yra tai, kas man duoda daugiausiai džiaugsmo.

Iš visų mane mokiusių mokytojų labiausiai dėkinga esu savo anglų kalbos mokytojai Dainai Alutytei – Radvilienei. Jos atsidavimas mokiniams, šiltumas bei nuoširdumas pamokas paversdavo 45 minutėmis džiaugsmo. Net ir pačios sunkiausios temos tada neatrodydavo baisios. Ji man – mokytojo etalonas, tad labai norėčiau ir pati tapti tokia puikia mokytoja.

Roberta Parulienė

EUROPOS KALBŲ PROJEKTAS

Projektas, skirtas Europos šalių kalboms

Beveik visą rugsėjį gimnazijos mokiniai dalyvavo projekte, skirtame Europos tautų kalboms. Rugsėjo aštuntąją- Tarptautinę raštingumo dieną – visi rašė: ištraukas dailia rašyba arba diktantą pagal Antuano de Sent Egziuperi „Mažąjį princa“ ir kitokius tekstus. Patys raštingiausi- gražiausiai parašė ir mažiausiai klaidų padarė mokiniai kartu nusifotografavo.

Kitomis dienomis mokiniai skaitė citatas iš „Mažąjo princo“, klausėsi įrašų ir iliustravo juos piešiniais. Vyresnieji vertė šio autoriaus tekstus iš anglų kalbos į lietuvių kalbą ir iš lietuvių kalbos į anglų. Vyriausieji žiūrėjo filmą anglų kalba, jį aptarė, analizavo. Daugelyje klasių vyko Europos šalių kalbų pristatymai: mokiniai ruošė skaidres, parengė gražių užrašų su citatomis apie gimtąją ir kitas kalbas, vyko viktorinos.

Prasminga veikla paskatino mokinius giliau pasidomėti Europos šalimis, jų kalbų istorija, o spalvingi mokinių parengti darbai papuošė gimnazijos erdves.

„DL“ redakcija

dreamstime

dreamstime

Europos šalių kalbos

Yra 24 oficialiosios kalbos

Italų, anglų, vokiečių, prancūzų, lenkų, graikų, ispanų, rusų, kroatų, lenkų, lenkų, lietuvių, olandų, portugalų, portugalių, prancūzų, rumunų, slovėnų, suomių, suomių, vokiečių, vokiečių.

Anglų kalba – da bene europos valstybių kalba pasaulioje. Bet taip pat reikalinga kitos kalbos, kaip ispanų, vokiečių, portugalų, prancūzų.

Europoje kalbama maždaug 400 kalbų (iš šios kalbų daugumą sudaro slavų, indoeuropiečių, baltoslavų, indoeuropiečių ir gėjų kalbos.)

SIEKIAME REKORDO

SKAITYMO REKORDAS 2022

Rugsėjo 30 dieną Laisvės alėjoje, prie Soboro, Kauno viešoji biblioteka pakvietė kauniečius prisijungti prie rekordo - daugiausiai garsiai skaitančių bibliotekos draugų vienoje vietoje. Mūsų gimnazijos mokiniai su savo knygomis atvyko siekti rekordo. Dalyviai ne tik patys įgarsino pasirinktų knygų eilutes, bet ir galėjo nugirsti, ką skaito kaimynas, ir taip atrasti naujas knygas, kurias norėtusi perskaityti. Mokiniai labai džiaugėsi, kad galėjo dalyvauti šiame renginyje. Prie rekordo prisijungė 473 žmonės, mūsų gimnazijos 12 žmonių. Rekordą planuojama pagerinti kitais metais.

Bibliotekininkė Irena Jūrevičūtė

Įspūdingas renginys

Lietuvių kalbos mokytoja man pasiūlė labai šaunią idėją: dalyvauti Kauno viešosios bibliotekos gimtadienyje ir įveikti skaitymo rekordą. Kadangi esu aktyvi tokiose veiklose, sutikau, bet nežinojau, kas manęs laukia. Atvykome prie Soboro, mums padalino atspausdintų greitakalbių ir lipdukų. Lipdukus prisiklijavome ant striukių, o greitakalbes skaitėme, nes norėjome pamankštinti dikciją. Rekordas buvo penkios minutės. Garsiai skaitėme tris minutes, o tyliai dvi. Žmonių sutikau įvairiausių: ir pirmokėlių, kurie atsinešė pasaką skaityti, ir daug vyresnių moksleivių, ir suaugusių žmonių, kurie galbūt savo darbo pertrauką taip įdomiai panaudoja. Knygos buvo įvairiausios, pati mačiau knygų, kurias jau seniai noriu perskaityti. Aš atsinešiau savo mėgstamiausią knygą – „Harį Poterį“.

Tokiame renginyje dalyvavau pirmą kartą. Buvo įdomu, nes netikėta, originalu, manau, visiems dalyviams renginys patiko.

Evelina Banevičiūtė 7b

Laikraštį redagavo: mokytojos Rita Sarapinienė, Jūratė Šukelienė, bibliotekininkė Irena Jūrevičiūtė, Daiva Norvilaitė, Augustė Žilinskaitė, Stela Vedeckaitė IIIb